

Dossier no. 996.412.14 229  
Den landb. financiën  
De leersch. in Saal.

# MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Redacteur **Mr. L. de Block** Datum: *21/6*

*blauw papier*

Par. *W* Medeparaaf en datum:

Vastgesteld	dat.
1. ....	4. ....
2. ....	5. ....
3. ....	6. ....

Visie na verzending:

MINUUT

Informatiekopie aan:

M

Verzonden 22 JUNI 1965  
Rubricering:

21 juni 1965  
DIE-96302

Directie/Afdeling:

Datum:

Onderwerp:

Kenmerk:

Bijlagen:

In originali:

In afschrift:

Met het oog op de bespreking die morgenochtend om 9 uur zal plaats vinden over de voorstellen van de Europese Commissie zend ik hierbij een korte nota die op dit departement werd opgesteld en waarin de voornaamste problemen zijn opgesomd. Deze nota zou kunnen dienen als basis voor het gesprek.

*Aanvullingen/wijzigingen*

*[Handwritten signature]*

AFGESCHREVEN:

Aan:

Zijne Excellentie  
de Minister van Landbouw en Visserij  
's-Gravenhage

Verzonden 21 JUNI 1965

gelijkluidend schiedden gericht aan  
de Ministers van Financiën, Economische Zaken en Justitie

*v. Rensny*

*Armenia  
Kroonw.  
Frank  
Hest  
Kopmaka  
Cals*

Paraaf typiste:

Mede-aftoening van agenda no.:

Rappel:

Z.O.Z.



Vorbereiding Nederlandse positie betreffende de  
Commissie-voorstellen inzake landbouwfinanciering,  
eigen middelen en bevoegdheden Europees Parlement,  
met het oog op de Raadszitting van 28/30 juni 1965

Tijdens de Raadszitting van 14 en 15 juni is gebleken, dat van Franse zijde alles in het werk wordt gesteld om een beslissing inzake de eigen middelen van de Gemeenschap zo ver mogelijk uit te stellen. Hieruit blijkt wel dat de Franse Regering terdege beseft, dat het met name de Nederlandse Regering ernst is wanneer deze verklaart dat een desbetreffende beslissing slechts genomen kan worden, indien tegelijkertijd de positie van het Europees Parlement wordt versterkt. De Franse voorzitter heeft op tweeërlei wijze uitstel proberen te verkrijgen:

- a. door voor te stellen dat het stadium van de gemeenschappelijke markt voor de landbouw, en dus ook de afdracht van de landbouwheffingen, eerst zal ingaan op 1 januari 1970, en
- b. door aan te tonen dat er over alle Commissie-voorstellen behalve die betreffende een overgangsfianciering fundamentele onenigheid tussen de partners bestaat, zodat men zich naar Franse mening beter uitsluitend kan bezighouden met de overgangsregeling.

De vraag is nu of het mogelijk is deze Franse taktiek te doorbreken.

Ad a: De duur van de overgangsperiode.

Inderdaad bleek geen der overige delegaties <sup>+)</sup> bereid om de datum van 1 juli 1967 zonder meer te aanvaarden als ogenblik van ingang van het stadium van de gemeenschappelijke markt voor landbouwprodukten. De Nederlandse delegatie ging wat dit betreft nog het

- verst -

---

<sup>+) De Belgische delegatie, die geen standpunt kan innemen, blijft hier buiten beschouwing.</sup>



verst, maar moest wel de voorwaarde stellen dat op die datum, naast de totstandkoming van het gemeenschappelijk beleid en de prijzen, concurrentievervalsende maatregelen in de landbouw voldoende zullen zijn geëlimineerd.

In antwoord op binnenlandse kritiek heeft Minister Couve de Murville het inmiddels in de Franse Assemblee duidelijk gemaakt, dat het uitstel van de inwerkingtreding van de gemeenschappelijke markt, zoals door Frankrijk voorgesteld, niet inhoudt dat er vertraging zou komen inzake de besluitvorming over de landbouwprijzen en de financiële consequenties daarvan. Verwacht mag dan ook worden dat, ook indien de door de Commissie voorgestelde datum van 1 juli 1967 zou worden verworpen, de Franse druk onveranderd krachtig zal blijven voor een snelle besluitvorming op deze gebieden.

De redenen waarom tot nog toe de andere delegaties niet bereid waren om de datum van 1 juli 1967 te aanvaarden, zijn velerlei. Afgezien van de Nederlandse voorwaarden is er ook nog de met name door Duitsland gestelde eis, dat op die datum tevens de gemeenschappelijke markt voor de industrie in werking zou moeten treden. Een Commissie-voorstel om de douane-unie op 1 juli 1967 in te stellen, is tot nog toe niet aanvaard, ook niet door Nederland, met name omdat eerst meer zekerheid dient te bestaan omtrent de afloop van de Kennedy-onderhandelingen. Indien men dus alsnog de landbouwmarkt op 1 juli 1967 zou willen doen ingaan, zullen hieraan ten minste de volgende voorwaarden van deze of gene zijde worden verbonden:

- 1) gemeenschappelijke prijzen voor landbouwprodukten waar zulks voorzien is;
- 2) harmonisatie van het mededingingsbeleid in de landbouw;
- 3) invoering van het gemeenschappelijk buitentarief en van de gemeenschappelijke markt voor industrie-  
produkten;



- 4) zekerheid omtrent de resultaten van de Kennedy-onderhandelingen.

De conclusie is gewettigd, dat de meeste Lid-Staten hun afwijzende houding ten aanzien van de datum van 1.7.67 vooral baseren op tactische overwegingen. De materiële belangen bij een versnelling zijn echter groot, zeker bij Duitsland, Italië en Frankrijk.

De vraag is of van deze omstandigheid gebruik gemaakt kan worden om de Franse tactiek van uitstel tegen te gaan. Nederland zou dan moeten betogen, dat een beslissing over de einddatum van de overgangsperiode essentieel is voor het lot van de huidige Commissie-voorstellen en voor het verdere voltooiingstempo van de EEG. Onzerzijds zou dan kunnen worden voorgesteld dat de Raad de datum van 1.7.67 in beginsel aanvaardt, zij het dan ook onder ontbindende voorwaarden of in het kader van een werkprogramma, waarin bovenstaande punten 1 t/m 4 zouden worden opgenomen. Bij de beantwoording van deze vraag dient mede rekening te worden gehouden met de mogelijkheid dat hiervoor steun wordt verkregen bij enige andere delegaties en dat hiermede in ieder geval de Franse delegatie - mede gezien de binnenlandse reacties - in een moeilijke positie zou kunnen worden gemanoeuvreerd.

Ad b: De overige Commissie-voorstellen

De problematiek heeft hier met name betrekking op de afdracht van de douane-rechten en de versterking van de positie van het Parlement.

Hoewel er nuanceverschillen waren, bleken toch alle delegaties, behalve de Nederlandse, ermee te kunnen instemmen dat de douanerechten t.z.t. aan de



Gemeenschap zullen moeten worden afgedragen, zij het dan ook dat dit eerst zal kunnen geschieden op het moment dat de Gemeenschapsuitgaven de inkomsten uit heffingen plus douanerechten zullen overtreffen. Nederland stelde daarentegen, dat eerst een studie zou moeten worden gemaakt van andere mogelijkheden, met inbegrip van een communautaire belastingheffing.

De vraag is nu of de Nederlandse Regering, ter vergroting van de kans dat de Commissie-voorstellen in hun geheel ter discussie blijven en tot besluitvorming leiden, zou willen bijdragen aan een positieve benadering daarvan door onder dezelfde voorwaarde als die welke andere delegaties gesteld hebben principiëel akkoord te gaan met de afdracht van de douanerechten, waarbij overigens het voorstel om alsnog andere mogelijkheden te onderzoeken zou kunnen worden gehandhaafd.

Ten aanzien van het Parlement hebben de uitlatingen van de verschillende delegaties geen aanleiding gegeven om ter wille van de eensgezindheid van de Vijf een aanpassing van het Nederlandse standpunt te overwegen. Anderzijds zij vermeld dat de Commissie haar voorstel niet heeft gewijzigd in het licht van de resoluties van het Europees Parlement.